

María Menéndez-ponte
il·lustracions de Kim Amate



Estrella Polar

María Menéndez-Ponte

il·lustracions de Kim Amate

COMENÇA
L'ESO

CAMPI QUI
PUGUI!

Estrella Polar

QUAN HO TENS TOT EN CONTRA

(i ja veureu que no exagero!)

DIARI DE LA
MARTÍ



A l'hora de triar-te el nom, els pares haurien de rumiar molt bé les conseqüències que et pot ocasionar dir-te com...



Sobretot si es diuen...

PURIFICACIÓ!!!

Quina mena de mare, que no estigui tocada de l'ala, s'entestaria a perpetuar un nom de família que sona a desinfectant?

LA MEVA.



~~AINA~~

~~MARTINA~~

~~VINYET~~

~~LAIA~~

Diu que és un nom amb personalitat, tradicional, de tota la vida

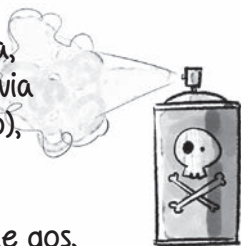
No com tots aquests noms moderns d'avui dia



Qui no es consola és perquè no vol!

Així que el teu primer dia a l'ESO en un institut nou pots triar entre sonar...

a pesticida,
com la besàvia
(Purificació),



a menjar de gos,
com la mare
(Purina),



a castedat,
com l'àvia
(Pura),

o a la vergonya
que et fa haver de
dir el teu nom (Puri).



Sigui com sigui, t'ho tiraran a la cara
Això ja ho tens guanyat d'entrada

Quina diferència si em digués...

o Amanda,
que vol dir «estimada
pels altres»,



o Jasmina,
«bella com el gessamí»,

o Dafne,
«dona coronada
amb llorers».



Us estranya que sigui una experta
en noms, dient-me PURIFICACIÓ?



Per contrarestar el «moment presentació», miro d'esforçar-me
amb el modellet que em posaré.

I la vigília del fatídic dia...

TATXAN!!!
Converteixo la meva habitació
en un showroom!



Hi ha roba penjada, fins i tot, a les orelles
del meu osset de peluix.
Està superguai, amb el meu top per barret.
En canvi, a mi em queda espantós
M'agradaria saber quina mena d'allucinació
vaig tenir el dia que me'l vaig comprar.



**NO TORNO A ANAR A
COMPRAR AMB LA MARE!**

Perquè ara...

No tinc res decent per posar-me!!!



El meu jersei més
nou té més boles
que el nas del meu
germà burilles,



la meua faldilla preferida
s'ha destenyit.

I els texans més guapos
que tenia a l'armari

S'HAN ENCONGIT!

**O potser m'he
engreixat?**



Dient-me Puri, com voleu que no m'engreixi?

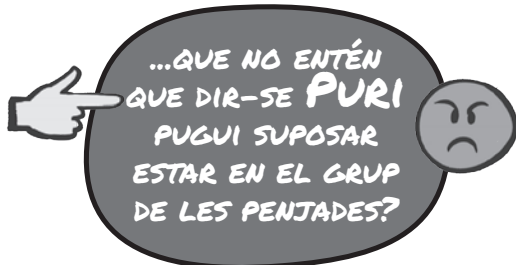
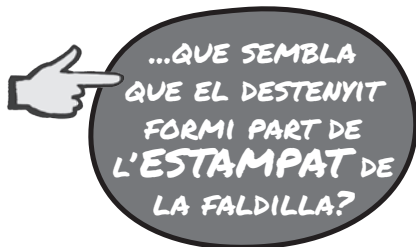
M'imagino el meu cos dient-me Jasmina, però el mirall no registra
el canvi de nom.



—**MAREEEEE!!!**—crido a punt de posar-me a plorar.

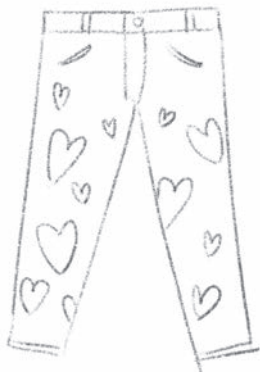
ERROR GARRAFAL

Què es pot esperar d'una mare que et diu...



ESBOSSOS PER TUNEJAR LA TEVA ROBA VELLA I PASSADA DE MODA

Texà sense cap gràcia de les para-
detes del mercat tunejat amb cors
(de l'estil Ágatha Ruiz de la Prada).



Idées no me'n falten, però...
no sé cosir!



Texà vell estripat per mi
mateixa i amb taques de tinta
artístiques.



Em sembla que m'he passat
estripant-los i no sé si les taques
m'han quedat gaire artístiques.
En fi, val més que no els
vegi la mare!



Jersei vell amb els colzes
gairebé transparents tunejat
amb colzeres dels Gemeliers.



He d'estalviar per
encarregar els pegats.

Caçadora texana antiquada
amb pegats de calaveres.



Hauré d'estalviar
encara més!!!

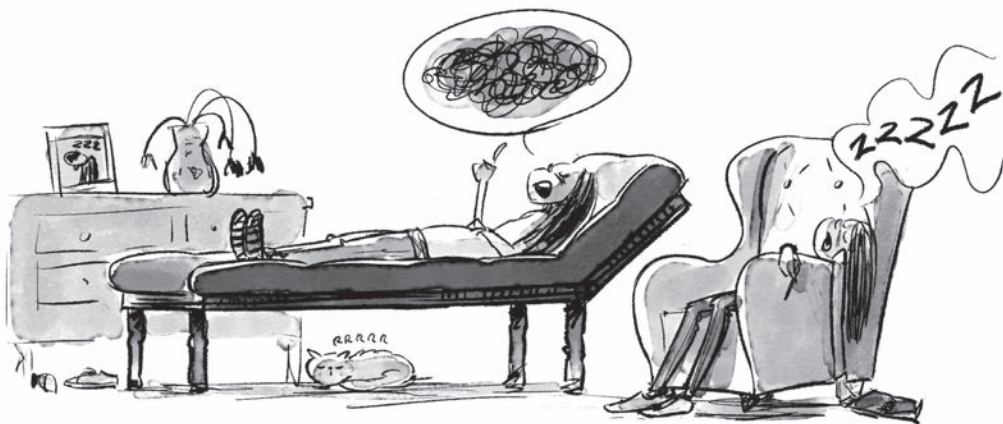


I, per si tingués pocs problemes, el meu germà li explica al germà
d'una companya que m'he passat tot un dia emprvant-me roba
per veure què em posava per anar a l'insti.

Per què m'ha tocat
una família com aquesta?



No tinc altre remei que convertir-me en la meva pròpia psicòloga



AQUESTES SÓN LES MEVES **RECEPTES ESTRELLA**

PER SOBREVIVRE AL PÀNIC DEL PRIMER DIA
EN UN INSTITUT NOU

Autoconvenç't que
l'important és la
PERSONALITAT
i no com et diguis.



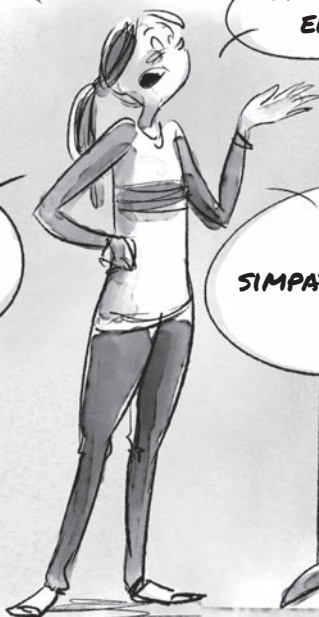
Si la personalitat
t'abandona, assaja postures
de l'estil Britney Spears
davant del mirall mentre
repeteixes aquests
mantres:

**ESTIC
ESTUPENDA.**

**TINC
UNA LEGIÓ
DE FANS.**

**EM MENJARÉ
EL MÓN!**

**SÓC
SIMPATIQUÍSSIMA.**



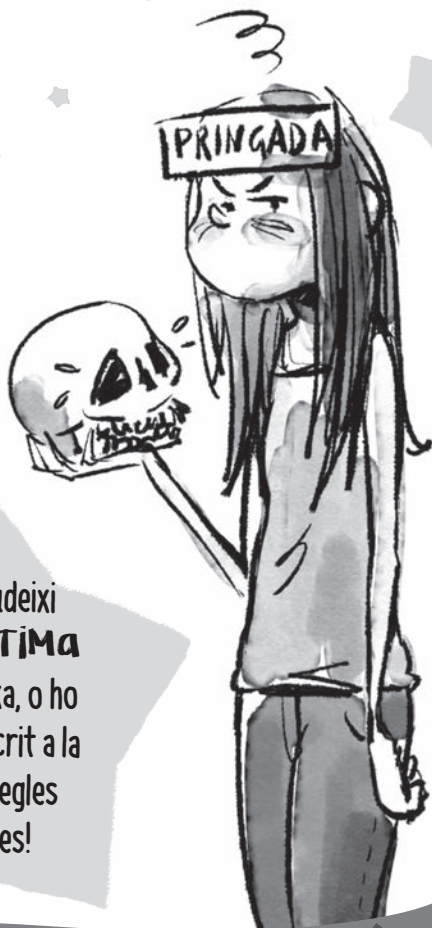


Si el mirall no et
retorna la imatge que
sents per dins...
omple'l d'espuma
d'afaitar!

També pots
empescar-te un àlies
supermegaguai com ara
Fiki, o Marti (em dic
Martínez de cognom),
o Puma...



Ni se t'acudeixi
sentir **llàstima**
de tu mateixa, o ho
portaràs escrit a la
cara pels segles
dels segles!





SÓC PATÈTIC

En quin moment sé'm va acudir que un tall de cabells amb una cresta em quedaria guapo?

Aquest sóc jo...

Un pollastre
després d'haver
ficat la pota en
un endoll!!!!



I com que no en tinc prou amb els grans...



El nas m'ha
crescut uns quatre
centímetres!

Els ulls se m'han
ajuntat uns quants
centímetres més!



I tinc el cap de color...

blanc fosforescent!!!

Que no existeix el blanc fosforescent?

Prova d'afaitar-te el cap
després de l'estiu,
quan estàs negre.



M'agafen ganes d'anar al xino de la
cantonada a comprar-me una perruca!!!

Quin debut a l'ESO!

COL·LECCIÓ DE CALBOTS I PLANTOFADES QUE M'HAN CAIGUT A L'INSTI

Totes elles supermegaafectuososes!!!



HOSTIOT QUE ET FA SOR-
TIR ONES WIFI DEL CAP.

CLATELLOT A L'ESTIL PINCES DE
CRANC QUE ET FA PERDRE LA
RESPIRACIÓ DURANT UNS SEGONS.



CLATELLOT QUE T'ESCLAFI
LA CRESTA I T'INCENDIA
LES NEURONES.



PLANTOFADA A
L'ESQUENA QUE ET
DESPLAÇA L'ESTÈRNUM UNS
QUANTS CENTÍMETRES.



PLANTOFADA DE COSTAT
QUE T'ENFONSA UN
DELS OMÒPLATS.

I aquestes són les floretes que van acompanyar els clatellots i les plantofades.



I aquestes són les meves orelles...

Acabades de torrar!

—Noè Samper.

Faig un bot a la cadira.

Sempre m'inquieta sentir el meu nom.

Encara que el digui el tutor passant llista per coneixe'ns.

—Em sap greu, però avui no he portat l'arca —contesto tot seriós.

I em quedo amb cara d'idiota mentre em fulmina amb la mirada.

AAAAARGGGH!!!

La culpa és dels meus pares per posar-me un nom tan... bíblic.



El d'un paio que salva la humanitat
entaforant tota mena d'animals i la seva
família en una arca!



Estic fart que la gent em faci brometes sobre el tema.
Així que ja porto posat l'automàtic de defensa i m'avanço.
Segur que es deu haver pensat que sóc el pallasso de la classe.

Ja he començat amb mal peu!!!

Aquest sóc jo...



La segona hòstia m'ha caigut al pati. També per bocamoll.
El Fantasma, després de refregar-nos pels morros les seves
vacances supermegaguais, ens pregunta a la resta:

—I vosaltres, què heu fet?



En quin moment se m'ha acudit dir que havia estat a...

una exclusiva urbanització de la Costa Brava!

(Que només coneixia d'haver-ne sentit a parlar.)

Quan realment he estat...

al poble dels avis! 🧐🧐🧐



(Crec que, igual que Samsó va perdre la força quan li van tallar els cabells, jo he perdut unes quantes neurones amb la rapada.)

—Que estrany que no ens haguem vist! Jo m'hi he passat **TOT l'ESTIU** —salta el Jordi.

per què, quan més necessites
desaparèixer de la faç de la
Terra, se t'il·lumina el cap com
un fanalet de festa major?



Ja em veia quasi perdut, quan de sobte...

la nova, que es diu **Purificació**, tot i que vol que li diguem **MARTÍ** (de Martínez; no m'estranya, hi hauria d'haver algun tipus de penalització per als pares que posen noms que poden perjudicar els seus fills)...

EM RESCATA!!!

—Doncs jo sí que el vaig veure —deixa
anar amb tant d'aplom que fins i tot
jo m'ho empasso.



L'hauria omplert
de petons!

La MARTI és un paia curiosa.

S'ha ofert a donar-me una
sèrie de **RECEPTES ESTRELLA**
per fer-me el xulo en condicions!



M'ha assegurat que funcionen al màxim.

—Per ser la primera vegada, te les dono gratis, però les següents
te les cobraré.



RECEPTES ESTRELLA DE LA MARTÍ

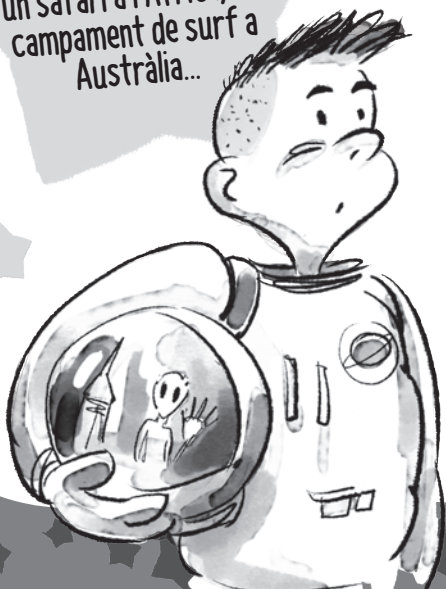
No intentis mai
imitar el flipat
supermegaguai de la
classe, perquè
quedaràs com un
PRINGAT.



Explica les
vacances al poble
com si fossin una
PEL·LÍCULA de
l'Indiana Jones. Es
moriran d'enveja.



Si vols
fer-te el xulo,
no t'estiguis de res:
un safari a l'Àfrica, un
campament de surf a
Austràlia...



Riu-te de tu
mateix. Pensa que
TOTS hem fet
el ridícul alguna
vegada.





SI LA TEVA MARE VA A CONTRACORRENT

PPFFFFFF...



Si tens una mare que es pensa que...

TOTS ELS
REALITÉS DEFORMEN
ELS CERVELLS.

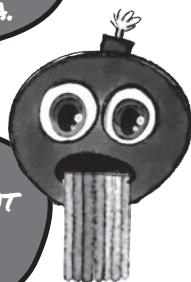
EL
WHATSAPP
ET FA TORNAR
MUT.



EL MÒBIL A MANS DE
MENORS DE DIVUIT ANYS
ÉS UNA ARMA DE
DESTRUCCIÓ MASSIVA.



L'SNAPCHAT ÉS UNA
GRANADA DE MÀ A PUNT
D'EXPLOTAR EN
QUALSEVOL MOMENT.



LA TELEVISIÓ NO
ET DEIXA DORMIR.



NO TENS ALTRE REMEI QUE
BUSCAR-TE LA VIDA!!!



Al pati tothom comenta «SUPERVIVIENTES».

I per no convertir-me en una marginada (ja en tinc prou amb ser la nova), m'he inventat que ens han obligat a veure-ho per fer...

un treball de Valors ètics!



Passo d'intentar convence-la que sóc l'única que té una mare rara, perquè...

**no hi ha res que li agradi més
que anar a contracorrent!**



Naturalment ha fet un posat de dir «A mi no m'axeques la camisa!».

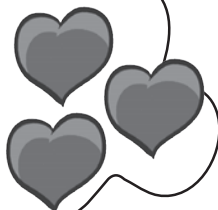
—Si no em creus, truca a la profe.



»Però després no et queixis si t'esbronca per no confiar en la teva filla.



(La Carlota m'ha explicat d'estranguis
que a la reunió de pares el nostre tutor els
ha dit que, si volien que fòssim responsa-
bles, havien de confiar en nosaltres.
No li estaré mai prou agrada!)



—D'acord, confiaré en tu —diu clavant-me la mirada.

Com m'ha costat no ensorrar-me!!!

Em sento fatal: sóc una falsa, una traïdora...



LES MEVES SUPERRECEPTES ESTRELLA PER SENTIR-ME MILLOR

Si et veus
obligada a mentir,
mira de ser
convinent.



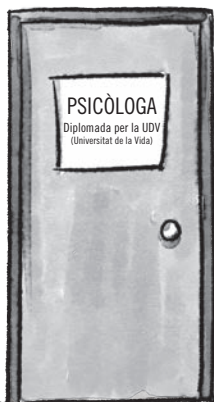
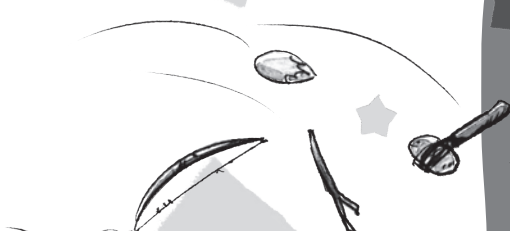
A mares a
contracorrent,
solucions
creatives.



A l'era de
la tecnologia és
impossible viure a
l'edat de pedra.



M'està agradant
això de fer de psicòloga.
He de plantejar-me seriosament
ofrir els meus serveis a
la resta de companys.





QUIN PRINGAT!



Com vaig poder pensar que anar a l'r d'ESO em donaria un estatus especial, que entraria en una altra lliga?

Que innocent!

CONTINUO SENT UN PRINGAT!!! 

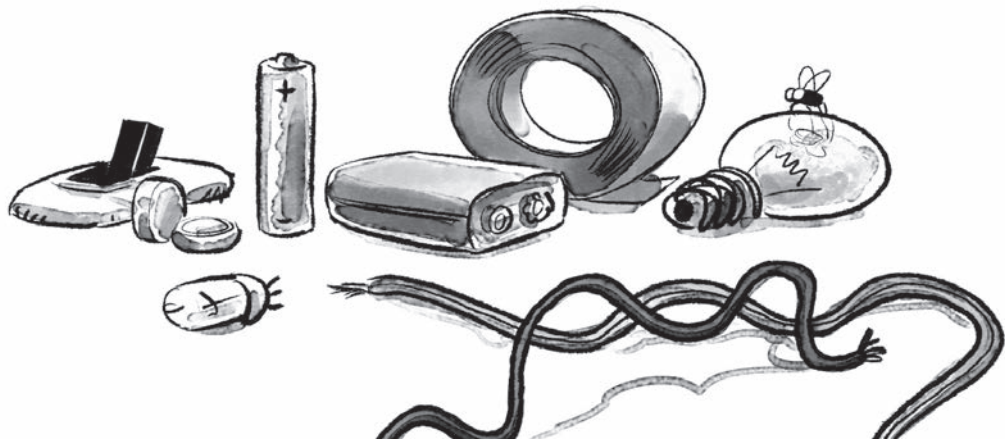
Un pringat sense mòbil, que és la pitjor classe de pringat!

Tot va començar amb el circuit elèctric que ens va fer fer el Manetes.

I que va néixer...

de cul!!!

Aquesta va ser la cara de la mare quan li vaig dir tot el que necessitava per fer-lo.



I llavors va començar a cridar:

—Però què es pensen a l'institut, que tenim una lampisteria?
Per a qui se suposa que és el treball: per als nens o per als pares?
A veure si es pensen que els altres ens passem el dia ventant-nos...



I bla, bla, bla...

Es va passar
Una hora
desfogant-se!

Va ser el meu moment
de glòria.

Ja és hora que s'adoni de com em sento quan no para d'exigir-me coses.

Quan va haver acabat, vaig comentar:

—Oi que fot quan et collen?

Aquesta és la cara que va fer:



El cas és que no m'ha portat les coses fins al dia abans de la data límit, és a dir, avui.

I això que l'hi recordava cada dia.

Però sempre tenia una excusa.

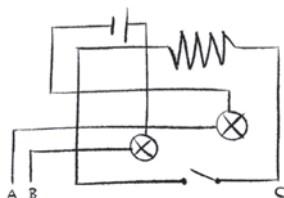
(Les seves, al contrari que les meves, sempre valen.)

perquè vegeu com funciona
la justícia a casa meva!

CONSELL GRATUÏT

(no com els de la Martí)

Mossega't la
llengua abans de
contestar.



Al dibuix, el circuit semblava tirat.

Però quan m'he posat a fer-lo...

Ufff!



I, a sobre, el pare és dels que no sap ni enroscar una bombeta.

La mare diu que és un desastre, però jo crec que és un truc que el pare utilitza per no haver de fer reparacions domèstiques.

Si hagués tingut un mòbil...

Per fi he aconseguit que funcionés...

A prop de mitjanit!

Però, una vegada a l'insti...

La bombeta no s'ha encès!!!



Estic segur que la mare ha comprat la pila als «xinos», o d'oferta (típic d'ella).

Com que el Manetes és igual que la mare, que no admet excuses de cap mena, passo d'explicar-li res.

—Tens un suspens —m'ha dit sense immutar-se.



Llavors ens ha posat un altre treball, que en principi m'ha molat molt:

FER UNA MAQUETA AMB GUIX PER PARELLES!



Així que esperava poder recuperar el suspens.

Peròò... m'ha tocat amb el Mortadello, que és encara més desastre que jo. (D'aquí el sobrenom; no se'n deslliura ningú).

I, s'ha precipitat...

i ha tirat malament el guix!!!



Ufff... No vull un altre suspens!

Així que aprofitem que el Manetes ha sortit de classe un moment i...

**HEM TIRAT
LA PASTERADA
AL VÀTER PER
TORNAR A
COMENÇAR!**



AAAARGGGGGHHH!!!

Amb el contacte amb l'aigua freda, el quix s'ha endurit a l'instant.

I quan hem estirat la  perquè baixés canonada avall...

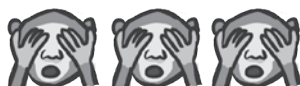
L'aigua ha començat a desbordar-se, com una riada!

Quin embús!!!

CAMPI QUI FUGUI!!!



Hem sortit del lavabo cagant llets abans
que no ens descobrissin!



I, és clar, com que on n'hi ha dos n'hi ha tres, a la classe següent...

la de Català em fa sortir a la pissarra per fer...

UNA ANÀLISI SINTÀCTICA AMB EL MALEÏT SISTEMA DE L'ARBRE!



Ufff... Les branques se m'han enredat al coll.

I m'han escanyat fins a ofegar-me. **Aaarggh!**

Quin embolic m'he fet amb tanta
fulla i tanta branca!

A l'inventor, l'haurien de penjar cap per avall del seu arbre dels
pebrots.

—És que la professora del curs anterior ho volia amb capses —he
allegat en defensa meua.

—Ja, però ara sóc jo qui us fa Català i vull que analitzeu les frases
d'aquesta altra manera —m'ha respost.

Merda!

perquè llavors diguin que els joves
som capritxosos!

Vinga dir que som grans, que ja som a l'ESO, però després no ens donen llibertat d'elecció.

La classe se m'ha fet eterna!



Just al contrari que el pati, que cada dia dura menys.

—Au, va, a classe! —ens apressa la Consol.

És una profe gran, baixeta i amb ulleres.

Jo em resisteixo a entrar.



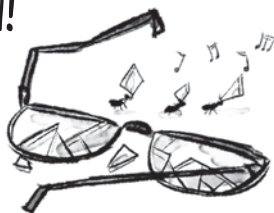
I em poso a donar tocs a la pilota, intentant allargar el millor moment del dia.

—Mira, profe, iguallet que el Messi.

Lavors la pilota se m'escapa i... **PAM!** s'estampa contra...

les ulleres de la Consol!

Em VULL morir!!!



DESITJOS IRREALITZABLES DURANT EL MEU NEFAST MATÍ



* Ser Bricoman.

* Convertir-me en Superman i sortir volant.



* Tenir un cervell que no necessiti estudiar per saber-ho tot.

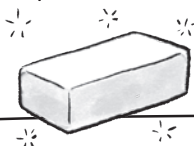
* Tornar-me invisible.



* Tenir una vareta màgica que ho torni tot al seu estat natural.



* Tenir una goma d'esborrar que esborri totes les ficades de pota.



però la cosa no s'acaba aquí.

Tan bon punt el Lamellibranqui (el profe de Biologia i Geologia) ens ha vist entrar a la classe, ha fet la seva típica cara de pomes agres i ha dit:

—Noè Samper i Manel Delgado, al despatx de la directora.

Hem flipat molt!

Com s'ha assabentat que havíem
sigut nosaltres, els del guix?



Si la mare havia de pagar les ulleres i la reparació del vàter, acaba-
ria...



Ai que em sembla que avui necessitaré els consells de la MARTÍ.

Encara que me'ls cobri.

